Dosarul nr. 2-23775/2025
2-25161024-12-2-17112025-1

Dispozitivul hotărârii pronunţat public la *24 februarie 2026*.
Cererea de apel depusă la data de (e-mail: 16 martie 2026) *17 martie 2026*.
Conform art. 236 alin. (6) Cod de procedură civilă, în cazurile prevăzute la alin. (5), completul de judecată va întocmi hotărârea integrală în termen de 45 de zile lucrătoare de la data solicitării, atacării sau pronunţării dispozitivului hotărârii, după caz.
În perioada 9 martie 2026 – 23 aprilie 2026, inclusiv – judecătorul s-a aflat în concediul de odihnă anual.

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 februarie 2026 municipiul Chişinău
Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Victoria Bogomolova
Grefier
Mădălina Chivu

Cu participarea: reprezentantului reclamantei Radu Valentina, avocat Otgon Aliona în bază de mandat nr.2407038,-
În absenţa: pârâtului Nesterov Eric, reprezentantului intervenientului accesoriu Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copilului sect. Buiucani, procedura de citare legal executată,-

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Radu Valentina împotriva lui Nesterov Eric intervenient accesoriu Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copilului sect. Buiucani cu privire la determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor, compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Argumentele reclamantei expuse în cererea de chemare în judecată:

La data de 17 noiembrie 2025, avocata Otgon Aliona, reprezentând interesele reclamantei Radu Aliona, a sesizat Judecătoria Chişinău, sediul Centru cu cererea de chemare în judecată împotriva lui Nesterov Eric intervenient accesoriu Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copilului sect. Buiucani cu privire la determinarea domiciliului

copilului minor, încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor, compensarea cheltuielilor de judecată.

Conform cererii de chemare în judecată, Radu Valentina şi Nesterov Eric sunt părinţii copilului minor *****, născut la *****, fapt confirmat prin copia certificatului de naştere.

Din cauza divergenţelor care apăreau în soluţionarea problemelor, a certurilor frecvente, relaţia de concubinaj dintre Radu Valentina şi Nesterov Eric a eşuat, aşa cum, Radu Valentina nu mai convieţuieşte cu pârâtul Nesterov Eric de o perioadă îndelungată, deoarece pârâtul Nesterov Eric este plecat peste hotarele Republicii Moldova, ultimul nu mai ţine nici un contact atât cu reclamanta, cât şi cu copilul său minor.

Locuieşte reclamanta Radu Valentina împreună cu copilul minor ***** în *****, locaţiune (fapt conformat potrivit declaraţiei notariale), suportând personal toate cheltuielile necesare în vederea întreţinerii şi asigurării unui nivel de trai confortabil şi liniştit copilului minor.

Opinează că, în condiţiile în care între părţi lipseşte un acord privind stabilirea domiciliului minorului, acesta poate fi stabilit de instanţa de judecată ţinându-se cont de interesele copilului şi luând în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vârsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului.

Având în vedere circumstanţele menţionate şi reieşind din interesele primordiale a copilului minor, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului, consideră necesar stabilirea domiciliului copilului minor cu reclamanta Radu Valentina.

De asemenea, menţionează că în prezent de creşterea şi educarea copilului minor ***** se preocupă reclamanta Radu Valentina, neavând din partea pârâtului sprijinul necesar, iar la momentul actual pârâtul Nesterov Eric este plecat şi munceşte peste hotarele Republicii Moldova, însă care sunt veniturile sale oficiale nu cunoaşte, condiţii în care, consideră, că Nesterov Eric urmează a fi obligat de către instanţa de judecată să contribuie la întreţinerea copilului minor *****. Având în vedere că nu cunoaşte care este venitul pârâtului şi bazându-ne pe faptul că reclamanta suportă toate cheltuielile pentru creşterea şi întreţinerea copilului minor *****, consideră rezonabilă şi echitabilă, încasarea din contul pârâtului a pensiei pentru întreţinerea copilului minor în mărime de 4 000 lei.

Menţionează că, reclamanta Radu Valentina pe lângă faptul că suportă cheltuieli regulate pentru întreţinerea copilului minor, cheltuieli de locaţiune-chiria bunului imobil, aceasta mai suportă şi cheltuieli suplimentare (ex: vacanţe, tratamente medicamentoase etc.), obligaţii care de altfel urmează a fi suportate de către ambii părinţi.

Ţinând cont de cele expuse mai sus şi în conformitate cu prevederile art. art., 58,74-76, 99 Codul familiei, art. art. 3, 18, 27, ale Convenţiei Internaţionale cu privire la Drepturile Copilului 20.11.1989, solicită stabilirea domiciliului copilului minor ***** cu reclamanta Radu Valentina, încasarea din contul lui Nesterov Eric în beneficiul reclamantei Radu Valentina a pensiei de întreţinere a copilului minor ***** în mărime fixă, în suma de 4000 lei lunar, până la atingerea majoratului şi încasarea din contul lui Nesterov Eric în beneficiul reclamantei Radu Valentina a cheltuielilor de judecată a cauzei, care sunt compuse din taxa de stat 200 lei, taxa de timbru 200 lei şi cheltuieli de asistenţă juridică în mărime de 6 000 lei.

Argumentele participanţilor la proces.

În cadrul şedinţei de judecată, reclamanta Radu Aliona, înştiinţată legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu s-a prezentat, însă drepturile şi interesele acesteia au fost reprezentate în proces de *avocata Otgon Aliona,* în baza mandatului seria MA nr. 2407038 din 4 noiembrie 2025, care a susţinut integral cererea de chemare în judecată pentru motivele de fapt şi de drept invocate.

Pârâtul Nesterov Eric, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat în judecată şi nu a comunicat instanţei motivul neprezentării, precum şi nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. La fel, instanţa de judecată, a contactat şi expediat pârâtului prin intermediul aplicaţiei „Viber" la numărul de telefon indicat şi pus la dispoziţie prin cererea de chemare în judecată (*****), acţiunea civilă cu anexe şi încheierea judecătorească, însă în termenul acordat, pârâtul nu a înaintat referinţa sau porbele aduse împotriva revendicărilor formulate, motiv pentru care, în corespundere cu prevederile art. 206 alin. (3) Cod de procedură civilă, a considerat posibil examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Reprezentantul intervenientului accesoriu - Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copilului sect. Buiucani, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat, însă prin cererea din 16 decembrie 2025 a prezentat avizul prin care s-a expus asupra capătului de cerere privind determinarea domiciliului copilului minor şi totodată a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, motiv pentru care, în corespundere cu prevederile art. 206 alin. (5) Cod de procedură civilă, instanţa a considerat posibil examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanţei de judecată.

Audiind opinia reprezentantului reclamantei, în raport cu materialele cauzei, instanţa de judecată consideră necesar de a *admite parţial* cererea de chemare în judecată înaintată de Radu Valentina împotriva lui Nesterov Eric intervenient accesoriu Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copilului sect. Buiucani cu privire la determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor, compensarea cheltuielilor de judecată, din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime*, pe când potrivit prevederilor art. 166 alin.(1) Cod de procedură civilă, *oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.*

Potrivit art. 6 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.*

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale. În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.*

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Din interpretarea art. 6 din Convenţia europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

Corespunzător, prin prisma art. 6 CEDO şi a art. 241 din Codul de procedură civilă, întru asigurarea legalităţii şi temeiniciei hotărârii, instanţele de judecată au obligaţia de a-şi motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părţilor şi legile de care s-a călăuzit instanţa.

Asupra cauzei, instanţa de judecată a stabilit circumstanţele potrivit cărora, reclamanta Radu Aliona şi pârâtul Nesterov Eric, sunt părinţii copilului minor *****, născut la *****, fapt confirmat prin copia certificatului de naştere a copilului minor seria *****, eliberat la *****, de către Serviciul stare civilă Cahul (f. d. 12).

Conform cererii de chemare în judecată, instanţa de judecată atestă că, reclamanta Radu Aliona şi pârâtul Nesterov Eric, au concubinat anterior iar din acea relaţie s-a născut minorul *****, născut la *****.

Din cauza divergenţelor care apăreau la soluţionarea problemelor, a certurilor frecvente notează reclamanta că, nu mai conveţuieşte cu pârâtul Nesterov Eric, care fiind plecat peste hotarele Republicii Moldova, nu mai ţine nici un contact cu ea sau cu copilul minor, nu participă nici într-un fel la creşterea, întreţinerea şi educarea acestuia, motiv pentru care, la data de 17 noiembrie 2025, Radu Aliona a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nesterov Eric cu privire la determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor, compensarea cheltuielilor de judecată (f. d. 6-10).

Conform art. 3 din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30.11.2023, se reţine că,

copil – persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani;

interesul superior al copilului – asigurarea unor condiţii adecvate pentru creşterea şi dezvoltarea armonioasă a copilului, ţinând cont de particularităţile individuale ale personalităţii lui şi de situaţia concretă în care acesta se află;

familie – părinţii şi copiii acestora.

Din dispoziţiile art. 8 alin. (1)-(2) din Legea menţionată, *fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să îşi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor şi să coabiteze cu aceştia. Răspunderea pentru creşterea copilului şi pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor legali/responsabililor legali ai acestuia. Ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea, educarea şi întreţinerea copilului.*

Conform art. 9 alin. (1) din Legea menţionată, *copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.*

Conform art. 11 alin. (1)-(2) din Legea menţionată, *copilul are dreptul de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea lui fizică, mentală, spirituală, morală şi socială. Părinţilor sau reprezentantului legal/responsabilului legal al copilului le revine responsabilitatea de a asigura cele mai bune condiţii de viaţă pentru creşterea şi dezvoltarea acestuia, conducându-se în primul rând de interesul superior al copilului.*

Conform art. 14 alin. (1) din Legea menţionată, *fiecare copil are dreptul de a primi o educaţie care să-i permită dezvoltarea în condiţii nediscriminatorii a aptitudinilor şi a personalităţii sale.*

La fel, instanţa de judecată, reţine şi prevederile art. 31 alin. (1) din Legea sus menţionată, care stabileşte că, *reprezentantul legal/responsabilul legal al copilului poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi integrarea socială a acestuia, ţinând cont în primul rând de interesele copilului, şi este pasibil de răspundere juridică pentru lăsarea în primejdie a copilului.*

Conform art. 3 alin. (1)-(2) al Convenţiei internaţionale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede că, *În toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.*

Statele părţi se obligă să asigure copilului protecţia şi îngrijirea necesare în vederea asigurării bunăstării sale, ţinând seama de drepturile şi obligaţiile părinţilor săi, ale reprezentanţilor săi legali sau ale altor persoane cărora acesta le-a fost încredinţat în mod legal, şi în acest scop vor lua toate măsurile legislative úi administrative corespunzătoare.

Iar prevederile art. 18 alin. (1) al Convenţiei internaţionale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, stabilesc că *statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului. Situaţie de acest fel este reglementată şi în art.27 alin.(2) din Convenţie, care prevede că părinţilor şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.*

Interesul superior al copilului este singurul criteriu după care instanţa se călăuzeşte pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părinteşti. Pentru a-l determina trebuie să se ţină seama de întregul complex de împrejurări menite să

asigure copilului o dezvoltare fizică, morală şi intelectuală armonioasă, interesând nu numai posibilităţile materiale ale părinţilor ci şi vârsta copilului, comportarea părinţilor înainte de separare, gradul de ataşament şi preocupare pe care l-au manifestat faţă de copil, precum şi legăturile afective ce s-au stabilit între părinţi şi copil, între copil şi alţi membri ai familiei extinse.

În acord cu prevederilor art. 51 din Codul familie, *se consideră copil persoana care nu a atins vîrsta de 18 ani (majoratul). Fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor cînd aceasta contravine intereselor copilului.*

Prevederile art. 53 alin. (1)-(2[1]) din Codul familie, stabilesc că, *copilului i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime. Apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale copilului se asigură de părinţi sau persoanele care îi înlocuiesc, iar în cazurile prevăzute de lege – de autoritatea tutelară/teritorială sau de alte organe abilitate. Părinţii poartă răspundere, prevăzută de legislaţie, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor de îngrijire şi educaţie a copilului.*

Conform art. 58 alin. (1), (2) din Codul familie, *părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat. Drepturile şi obligaţiile părinţilor, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod, încetează din momentul atingerii majoratului sau obţinerii capacităţii depline de exerciţiu de către copil.*

Potrivit prevederilor art. 60 alin. (1)-(3) din Codul familie, *părinţii au dreptul şi sînt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane. Părinţii sînt obligaţi să asigure frecventarea de către copil a şcolii pînă la sfîrşitul anului de învăţămînt în care acesta atinge vîrsta de 16 ani. Instituţia de învăţămînt şi forma de instruire sînt alese de către părinţi, cu luarea în considerare a opiniei copilului..*

Conform art. 61 alin. (1)-(2) din Codul familiei, *drepturile şi interesele legitime ale copiilor sînt apărate de către părinţii lor. Părinţii sînt reprezentanţii legali ai copiilor lor şi acţionează în numele lor în relaţiile cu toate persoanele fizice şi juridice, inclusiv în autorităţile administraţiei publice şi instanţele judecătoreşti, fără a avea nevoie de împuterniciri speciale.*

Conform art. 62 alin. (1) şi (3) din Codul familiei, *drepturile părinţilor nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului. Toate problemele privind educaţia şi instruirea copilului se soluţionează de către părinţi de comun acord, ţinându-se cont de interesele şi de părerea copilului.*

Art. 63 alin. (1)-(4) din Codul familie, stabileşte că, *în cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor.*

În cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor.

Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.)

La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi, care va conţine, după caz, şi informaţia disponibilă privind actele de violenţă în această familie şi persoana agresorului familial.

În cazul în care lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanţa de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuieşte permanent.

Conform art. 74 din Codul familiei, *părinţii sânt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.*

În acord cu art. 76 din Codul familiei, se reţine că, î*n cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75.*

Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de

alte circumstanţe importante, cu respectarea prevederilor art.108 şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Aşadar, reglementările menţionate determină că, interesul superior al copilului este singurul criteriu după care instanţa se călăuzeşte pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părinteşti. Pentru a-l determina trebuie să se ţină seama de întregul complex de împrejurări menite să asigure copilului o dezvoltare fizică, morală şi intelectuală armonioasă, interesând nu numai posibilităţile materiale ale părinţilor ci şi vârsta copilului, comportarea părinţilor înainte de separare, gradul de ataşament şi preocupare pe care l-au manifestat faţă de copil, precum şi legăturile afective ce s-au stabilit între părinţi şi copil, între copil şi alţi membri ai familiei extinse.

La caz, instanţa de judecată a stabilit, că copilul minor *****, născut la *****, la moment locuieşte cu reclamanta Radu Valentina în *****, *****, condiţiile fiindu-i oferite de către mamă.

Faptul dat, se confirmă prin Declaraţia pe propria răspundere la Notarul public Florea Maria, prin care Fesic Ion şi-a dat consimţământul la trai temporar din 23.09.2025 până la 23.09.2026 în apartamentul care-i aparţine cu drept de proprietate din *****, ***** cet. Radu Valentina născută la ***** şi minorului ***** născut la ***** (f.d.14).

Potrivit avizului emis de către autoritatea tutelară teritorială – Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copilului Sectorul Buiucani, cu nr. 61/13 – 2113 din 16.12.2025, a fost susţinută cererea reclamantei în ceea ce priveşte stabilirea domiciliului copilului minor cu aceasta, considerând că reclamanta Radu Valentina dispune de condiţii bune de trai şi educaţie a copilului minor *****, născut la ***** (f. d. 23-24).

Aşadar, analizând materialele cauzei, ţinând cont de interesele primordiale ale copilului minor, de vârsta acestuia, precum şi de faptul că, la momentul de faţă copilul locuieşte cu mama sa, iar pârâtul nu a prezentat obiecţii împotriva stabilirii domiciliului copilului minor cu mama, instanţa de judecată consideră că este în interesul superior al copilului să fie determinat domiciliul acestuia cu reclamanta, Radu Valentina.

Totodată, reglementările menţionate mai sus, determină că, prin prisma legislaţiei, *ambii părinţi au datoria de a compensa cheltuielile pentru întreţinerea copilului minor.*

Întru respectarea prevederilor menţionate mai sus, urmează a se ţine cont de principiul interesului superior al copilului, consacrat la art. 9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului, la care Republica Moldova este parte, de menţinerea echilibrului drepturilor copiilor al ambilor părinţi care nu se află în relaţie de căsătorie precum şi de proporţionalitatea cuantumului pensiei de întreţinere pentru fiecare copil în parte.

Instanţa de judecată menţionează că, obligaţia părinţilor de a-şi întreţine copiii minori este o obligaţie fundamentală, consfinţită în art. 48 alin.(2) din Constituţia Republicii Moldova care expres prevede că, *părinţii au îndatorirea de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor.*

Instanţa de judecată a constatat că, între părţile la proces nu există un acord referitor la întreţinerea copilului minor fapt ce denotă că, cuantumul pensiei pentru întreţinerea copilului minor *****, născut la *****, urmează a fi stabilit de către instanţa de judecată.

Este de menţionat că, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Această obligaţie ocupă, prin finalitatea sa, un loc central în cadrul raporturilor patrimoniale dintre părinţi şi copii, întrucât ea a fost instituită în special pentru a asigura bune condiţii materiale de creştere şi de educare a minorilor.

Temeiul de bază al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor părinţilor şi copiilor este apariţia (naşterea) copiilor de la părinţii acestora, certificată în ordinea prevăzută de lege. Apariţia raporturilor părinteşti este precedată de: faptul naşterii copilului; faptul ce ţine de legătura de rudenie; stabilirea apariţiei copilului în modul prevăzut de legislaţie. Obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere.

Obligaţia de întreţinere, de cele mai multe ori, este realizată fără nici o incursiune în viaţa familiei, adică în situaţia în care familia din diverse motive se destramă şi părinţii nu mai locuiesc împreună, ei pot încheia un contract privind modul de plată şi cuantumul mijloacelor pentru întreţinerea copilului. Dacă întreţinerea nu se plăteşte în mod benevol şi nici nu există un contract privind plata întreţinerii pentru copii, pensia de întreţinere se încasează în baza unei hotărâri judecătoreşti. În temeiul acesteia, debitorii obligaţiei de întreţinere vor fi obligaţi să ofere copiilor întreţinerea necesară.

Astfel, instanţa de judecată, relatează că, minimul de existenţă reprezintă volumul minim de produse şi servicii, necesare pentru satisfacerea cerinţelor primordiale, asigurarea menţinerii sănătăţii şi susţinerea vitalităţii omului. Mărimea minimului de existenţă se calculează prin însumarea mărimii valorice a coşului alimentar, a cheltuielilor pentru procurarea mărfurilor industriale şi pentru achitarea serviciilor prestate, precum şi a mărimilor primelor şi contribuţiilor obligatorii.

La stabilirea cuantumului pensiei de întreţinere, în orice caz, instanţa urmează să ţină cont în primul rând de dreptul copiilor de a beneficia de o întreţinere corespunzătoare, precum şi de interesele acestora, şi nu doar a unora dintre ei.

Potrivit cererii de chemare în judecată s-a solicitat încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor în mărime fixă de 4 000 lei lunar de la pârâtul Nesterov Eric, indicând reclamanta asupra faptului că, pârâtul munceşte peste hotarele Republicii Moldova, însă nu cunoaşte care sunt veniturile sale oficiale.

Instanţa de judecată, călăuzindu-se de normele legale sus-citate, ţinând cont de vârsta copilului, de faptul că, răspunderea pentru creşterea şi asigurarea dezvoltării copilului revine în primul rând părinţilor, aceştia având obligaţia de a-şi exercita drepturile şi de a-şi îndeplini obligaţiile faţă de copii, ţinând cont de faptul că, părinţii au îndatorirea, în mod egal, de a creşte copiii în condiţii care să asigure dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală şi socială în mod deplin, luând în consideraţie că

domiciliul copilului minor *****, născut la *****, a fost stabilit cu mama acestuia Radu Valentina, iar tatăl Nesterov Eric muncește peste hotarele Republicii Moldova, în scopul respectării interesului superior al copiilor, judecând în echitate, instanţa consideră parţial întemeiată cerinţa reclamantei privind încasarea pensiei pentru întreţinerea copilului minor *****, născut la *****.

Subsidiar celor relatate, instanţa, va încasa de la Nesterov Eric, în beneficiul Valentinei Radu, pensia pentru întreţinerea copilului minor *****, născut la *****, în mărime de 3 500 (trei mii cinci sute) lei lunar, începând cu 17 noiembrie 2025 până la atingerea majoratului de către copilul minor *****.

În conformitate cu pct. 67 al Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 39 din 14.10.2017, privind excepţia de neconstituţionalitate a art. 15 alin.(2) lit. d) şi 38 alin.(4) lit. f) din Codul de executare, hotărârea în partea pensiei de întreţinere, urmează a fi executată imediat, la expirarea termenului de 15 zile de la data pronunţării.

În conformitate cu art. 82 din Codul procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi din cheltuielile de judecare a cauzei.*

Conform art. 83 alin.(1)-(3) Cod de procedură civilă, *Taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023. Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvenţională, cererea de intervenţie principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanţei judecătoreşti, cererea de declarare a insolvabilităţii, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătoreşti, precum şi alte cereri prevăzute la pct.1 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr.213/2023.*

Potrivit art. 84 din Codul de procedură civilă, stabileşte că, *taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac, în temeiul legii. Taxa de timbru se achită în contul instanţelor de judecată şi se gestionează în conformitate cu art.43 din Legea finanţelor publice şi responsabilităţii bugetar-fiscale nr.181/2014. Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023.*

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, stabileşte că, *Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*

În conformitate cu art.96 alin. (1)- (1¹) Cod de procedură civilă, *Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

Potrivit notei de plată seria A00559568375081 din 10 noiembrie 2025, la depunerea acţiunii, reclamanta a achitat taxa de stat în mărime de 200 lei (f. d. 4). Iar, potrivit notei de plată seria A00743568380787 din 10 noiembrie 2025, la depunerea acţiunii, reclamanta a achitat taxa de timbru în mărime de 200 lei (f. d. 5).

Conform materialelor cauzei, reclamanta Radu Aliona a fost reprezentantă în cadrul cauzei civile de către avocata Otgon Aliona în baza mandatului seria MA cu nr. 2407038 din 4 noiembrie 2025 (f. d. 2). Iar, conform bonului de plată seria DAA nr. 74140382 din 5 noiembrie 2025, pentru asistenţa juridică acordată, reclamanta a achitat serviciile avocatei în sumă de 6.000 lei (f. d. 3).

În condiţiile normelor legale enunţate supra, instanţa va admite solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată şi va încasa de la pârâtul Nesterov Eric în beneficiul Valentinei Radu cheltuielile de judecată în mărime de 6 400 (şase mii patru sute) lei, compuse din: 6 000 lei asistenţa juridică, 200 lei taxa de stat, 200 lei taxa de timbru.

În speţă, cheltuielile pentru asistenţa juridică în sumă de 6 000 lei instanţa le consideră reale, necesare şi rezonabile. Iar, practica CEDO, statuează că, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Cuantumul cheltuielilor pentru asistenţa juridică trebuie astfel stabilit, încât acesta să fie rezonabil şi să nu constituie sume excesive.

Conform art. 85 alin. (1) Cod de procedură civilă, *scutirile de taxa de stat şi/sau de taxa de timbru sunt prevăzute de pct.1 din anexa nr.2 la Legea taxei de stat nr.213/2023 şi se aplică în modul prevăzut de alin.(4) din prezentul articol.*

Conform Anexei nr.2 din Legea taxei de stat nr.213/2023 pct. 1.1.2. se scutesc de taxa de stat în instanţele de judecată, reclamanţii în acţiunile privind încasarea pensiei de întreţinere.

În acord cu prevederile art.87 alin.(1) pct. c) Codului de procedură civilă, *valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an – în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere.*

Conform art.98 (1) Cod de procedură civilă, *Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.*

Prin prisma normelor legale enunţate mai sus, instanţa de judecată va încasa de la Nesterov Eric, în beneficiul statului taxa de stat pentru pretenţia privind pensia de întreţinere de la care a fost scutită prin Lege la depunere reclamanta în mărime de 1 729,96 (o mie şapte sute douăzeci şi nouă) lei, 96 bani.

Consecvent, instanţa investită cu examinarea litigiului deferit judecăţii în prezenta speţă, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul şedinţei de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

Sintetizând cele expuse mai sus şi examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanţa reiterează că acţiunea reclamantei Radu Aliona este întemeiată în parte.

În conformitate cu prevederile art. 63, art. 74, 76, din Codul familiei, art. art.82-85, art. 87 alin.(1) lit. c), 90, 94, 96, art. 236, 238-241, 255, 362 alin.(1) Cod de procedură civilă, Legea taxei de stat nr.213/2023, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Se admite în parte cererea de chemare în judecată înaintată Radu Valentina împotriva lui Nesterov Eric intervenient accesoriu Direcţia pentru Protecţia Drepturilor Copilului sect. Buiucani cu privire la determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor, compensarea cheltuielilor de judecată.

Se stabileşte domiciliul copilului minor *****, născut la *****, cod numeric personal: ***** cu mama Radu Valentina, născută la *****, cod numeric personal: *****.

Se încasează de la Nesterov Eric, născut la *****, cod numeric personal: *****, domiciliat în ***** în beneficiul Valentinei Radu născută la *****, cod numeric personal: *****, domiciliată în *****, *****, pensia pentru întreţinerea copilului minor *****, născut la *****, cod numeric personal: ***** în mărime de 3 500 (*trei mii cinci sute*) lei lunar, începând cu 17 noiembrie 2025 până la atingerea majoratului de către copilul minor *****.

În conformitate cu pct. 67 al Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 39 din 14.10.2017, privind excepţia de neconstituţionalitate a art. 15 alin.(2) lit. d) şi 38 alin.(4) lit. f) din Codul de executare, hotărârea în partea pensiei de întreţinere, urmează a fi executată imediat, la expirarea termenului de 15 zile de la data pronunţării.

Se încasează de la Nesterov Eric, născut la *****, cod numeric personal: *****, domiciliat în ***** în beneficiul Valentinei Radu născută la *****, cod numeric personal: *****, domiciliată în *****, ***** cheltuielile judiciare în mărime de 6 400 (*şase mii patru sute*) lei, compuse din: 6 000 lei asistenţa juridică, 200 lei taxa de stat, 200 lei taxa de timbru.

Se încasează de la Nesterov Eric, născut la *****, cod numeric personal: *****, domiciliat în ***** în beneficiul statului taxa de stat pentru pretenţia privind pensia de întreţinere în mărime de 1 729,96 (*o mie şapte sute douăzeci şi nouă*) lei, 96 bani.

În rest, acţiunea se respinge ca neîntemeiată.

Prezenta hotărâre se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

Prezenta hotărâre în partea cheltuielilor judiciare se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei
Judecător **Victoria BOGOMOLOVA**